

Ἄκομη δὲν ἔξεχάσαμε τοῦ Παλατιοῦ τὰ λουσα,
ἐκεῖνα τὰ περίφημα βασιλικά τσουμποῦσα,
τῆς πέρδικαις καὶ τοὺς λαγούς, τῆς πάπιαις καὶ τῆς χήναις,
καθὼς καὶ τῆς μισόγυμναις καὶ ἀφράταις μπαλαρίναις,
ὅπου μὲ κόρφους ἀνοικτοὺς ἐχόρευαν ἴσθι σάλα
μὲ τόσα ὑποκείμενα καὶ μούτσουνα μεγάλα.

Ἄκομη δὲν ἔξεχάσαμε τὰ γέλοια καὶ τῆς τρέλλαις,
τοὺς σάλτους, τὰ τσακίσματα, τοὺς μύσχους, τῆς κανέλαις,
τῶν Ὑπουργῶν, τῶν Πρέσβεων καὶ στρατηγῶν τᾶσκέρι,
τάμάξια τὰ δλόχρυσα καὶ τᾶλλο νταραβέρι,
καὶ πέφτουνε τὰ σάλια μας ἀπὸ τὴν πολλὴ γλυκάδα
σὺν θυμηθοῦμε καθεμᾶ τοῦ μπάλου ἀγελάδα.

Καὶ σὺν νὰ μὴ μᾶς ἐφθάναν τόσαις τιμαῖς μεγάλαις
καὶ ἐκεῖνα ἔπου ἴδαμε ἴσοῦ Παλατιοῦ τῆς σάλαις,
ὡσὺν νὰ μὴ μᾶς ἐφθάνε ἡ περιποίησις σου
καὶ ἡ τιμὴ ποῦ ἤπιαμε καὶ ἐφάγαμε μαζί σου,
μὰ καὶ σταυρὸ μᾶς ἔδωσαν ἀπὸ κουβαρνταλῆκι,
καὶ μόνο ποῦ δὲν ἴπιαμε καὶ ἴλιγο χαρτζηλίκι.

Καὶ ἀπὸ τότε λέμε πιά ἴσοῦς ἐκλογεῖς μας ἔλοι
πῶς ἐπαρμεγάλωσε τοῦ θρόνου τὸ βλαστάρι,
καὶ δὲν τοῦ λείπει τίποτα παρὰ νὰ ἴμπη ἴσθην Πόλι
μὲ τᾶλλογο τῆς ἀστραπῆς σὺν πρῶτο παλληκάρι.
Καὶ ἂν ξαναγίνῃ καὶ γιὰ ἴμᾶς κανένας νέος μπάλος,
θὰ γίνῃ καὶ ὁ Διάδοχος ἀκόμη πιά μεγάλος.

Καὶ τώρα καλῶς ὄρισες εἰς τὰ ἴδικά μας μέρη
μαζί μὲ τὴ βασίλισσα καὶ ἔλοι σου τᾶσκέρι.
Θὰ παίξουν γιὰ χατήρι σου λαγοῦτα καὶ βιολιά,
θὰ φᾶμε τὴν καλλίτερη τοῦ φούρνου γκιουβετσάδα,
καὶ κρέμα ποῦ δὲν ἔχομε καὶ ἔμεις, κύρ βασιληᾶ,
νὰ δώσωμε καὶ δευτέρη ἴσθην γυιὸ σου Μανωλάδα.

Πρέπει καὶ ἔμεις νὰ δώσωμε εἰς τὸ παιδί σου τώρα
γιὰ μιά μικρὴ ἐνθύμησι κανένα δύο δῶρα,
μὰ τίποτα δὲν ἔχομε καὶ ἄς μᾶς συγχωρήσῃ
καὶ ἀπάνω μας μὲ τᾶτι του ἄς ἔλθῃ νὰ πατήσῃ,
καὶ θὰ μᾶς κάμῃ μάλιστα πολὺ μεγάλη χάρι
ἂν θέλῃ γιὰ τᾶμπέλια του δραγαταῖς νὰ μᾶς πάρῃ.

Καλὰ ἐσκέφθης, βασιληᾶ, νᾶλθῃς σὲ αὐτὰ τὰ μέρη
μαζί μὲ τὴ βασίλισσα καὶ ἔλοι σου τᾶσκέρι
ἀπάνω εἰς τῶν ἐκλογῶν τῆς ἀνακατοσοῦραις,
ἀπάνω ἴσθι μαλλώματα καὶ ἴσθις πολλαῖς φαγούραις,
τὸ πῶς ἐνδιαφέρεσαι γιὰ ἔλους μας νὰ δείξῃς
καὶ μὲ τὴν παρουσίαν σου νὰ μᾶς ὑποστηρίξῃς.

Μὴ σὲ τρομάξῃ, βασιληᾶ, τῶν τουφεκιῶν ὁ κρότος,
καὶ ἂν Δῆμαρχοι τοῦ κράτους σου ἔμεις γενοῦμε πάλι,
ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς θὰ βγαίῃ πάντα πρῶτος
καὶ ἂν γίνῃ ἡ περιφέρεια ἀκόμη πιά μεγάλη.
Αὐτὰ σοῦ λένε, βασιληᾶ, μὲ ἔλη τὴν καρδιά τους
καὶ μένουν ταπεινότατοι.

Οἱ Δῆμαρχοι τοῦ κράτους.

Ὁ Φάουστ ὁ γνωστὸς
καὶ τόσον θαυμαστὸς.

Φάουστ, λαμπρὰ μετάφρασις ὑπὸ Προβελεγγίου,
ἀριστοτέχνου ποιητοῦ καὶ ἐπιφανοῦς λογιῶν,
μετὰ εἰκόνων θαυμαστῶν ζωγράφου Γερμανοῦ,
μὲ Μαργαρίτας καὶ χρυσοῦς ἀγγέλους τοῦρανοῦ.
Ἐξετυπώθη κατ' αὐτὰς τὸ πρῶτον τεῦχος ἴδη
καὶ μένει χάσκων πρὸ αὐτοῦ ἐκεῖνος ποῦ τὸ ἴδη.
Αὐτὸ δὲ τὸ ἐξαιρετὸν καὶ τέλειον βιβλίον
θὰ τὸ εὑρήτε εἰς τοῦ Μπέκ τὸ βιβλιοπωλεῖον.

Νεώτατα ποιήματα,
μικρὰ καλλιτεχνήματα.

Πολέμης ὁ γλυκύτετος καὶ ποιητῆς τὰ μάλα,
ὅπου συχνὰ διαβάξεται σὲ μιά καὶ ἄλλη σάλα,
ὅπου ἀνακατεύεται πολὺ μὲ ποδογύρους,
μὲ ρεμβασμούς, μὲ ὄνειρα, μὲ αὔρας καὶ ζεφύρους,
καὶ ἄλλης νέας συλλογῆς τὴν ἐκδοσὶν ἀγγέλλει
μὲ χίλια ἴδη ποιήματα, ποῦ στάζουν ἔλα μέλι.

ἴσοῦ Μάϊφарт πηγαίνετε,
καὶ ἔλοι μπαينوβγαίνετε.

Εἰς τὴν δεσπότην θησαυρῶν καὶ στολισμῶν τοσοῦτων,
ποῦ ἔχει ὄντως ἀφθονον καλλιτεχνίας πλοῦτον.
ποῦ ἴσθι στολίδια του ἐμπρὸς σασιτίζεις καὶ τὰ χάνεις,
καὶ μὲ τὰ μάτιξ σου τὰ τρῆς καὶ τὸ πουγγί σου πιάνει,
ἴσθην Μάϊφарт τὴν ξακουστό, ποῦ γρήγορα ξεκάνει,
ἄς τρέξῃ ὁ καθένας σας χωρὶς καιρὸν νὰ χάνῃ.
Δὲν εἶνε πλέον ἀκριβὰ τὰ ἐκλεκτὰ του εἶδη
καὶ εἰς ἔλους εὐθηνότατα τὸ κάθε πρᾶγμα δίδει.
ἴσοῦ Μάϊφарт πηγαίνετε τὸ πρῶτο μαγαζὶ
ἄνδρες, γυναῖκες, πλούσιοι καὶ πένητες μαζί.

Τοῦ ἴσοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα ἴσθι τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέδη — καὶ ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτεῖων — μ' ἔνα κάποιον Φαρμακεῖον,

Καφενὰ τῶν «Εὐφρονούντων» — νύκτα ἴμερα συζητούντων,
μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζηδες ἄλλους τόσους
μ' οὐρητήρια σαντούρια — καὶ μιά μάνδρα μὲ γαϊδούρια.